

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa P. spółki z o.o. w W.
przeciwko K. spółce z o.o. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 marca 2018 r., sygn. akt VII AGa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi, która jednak ma wynikać z wielu podstaw. Pierwszą jest przyjęcie dopuszczalności potrącenia wynikającej z tego, że wierzytelność pozwanego jest wymagalna, podczas gdy nigdy wymagalna się nie stała, bo pozwany nie wezwał powoda do zapłaty rzekomego odszkodowania. Druga dotyczy uznania za będące źródłem szkody i możliwe rozwiązanie „przed terminem” umowy zawartej na czas nieoznaczony. Trzecia odnosi się do tego, że umowa dotyczyła depozytów oznaczonych co do gatunku, a nie indywidualnie oznaczonych, a w konsekwencji nie nastąpiła niemożliwość jej wykonania. Czwarta wiąże się z oceną powództwa w tej sprawie jako stanowiącego nadużycie prawa podmiotowego. Zarzuty te stanowią w istocie powtórzenie zarzutów kasacyjnych. O ile *a limine* nie można przesądzić ich trafności, o tyle niewątpliwie są one polemiką ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego, na którą jest miejsce w ramach zarzutów kasacyjnych. Natomiast wywód zawarty w skardze nie dowodzi, jakoby w sposób oczywiście nieprawidłowy wyłożono i zastosowano prawo. Sąd Apelacyjny przyjął jedną z potencjalnych możliwości co do kierunku wykładni i zastosowania prawa, co obszernie wyjaśnił w uzasadnieniu. Oczywiście można z tym stanowiskiem polemizować, ale nie wydaje się ono być oczywiście uzasadnione. Co więcej, całość argumentacji sądu jest wzajemnie powiązana, a wskazane wyżej zarzuty wyjęte przed nawias, co powoduje, że wyglądają znacznie wyraziściej, niż w kontekście całokształtu argumentacji.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.